

Slettebakken

MENIGHETSBLAD 4-16

*God høst
til alle!*

I Guds hånd

Dette er overskriften til vår menighets trosopplæringsplan. Dette er også et begrep vi bruker mye i kirken her på Slettebakken.

TEKST: Jorunn M. Johnsen

Hele kirkerommet er som en åpen hånd, med søylen bak alteret som en sterk arm som rekkes ned til oss fra himmelen, med rommet som en stor håndflate, åpen for oss, med døpefont og dåpslys midt i. Det er som en Guds hånd som er åpen og favner oss alle.

Dette er noe jeg ofte har talt over i de mange gudstjenestene og seremoniene jeg har hatt her i løpet av de nesten fjorten årene jeg har fått være prest her. Dette er også noe vi i de ulike trosopplærings tiltakene har forsøkt å formidle til alle barn og unge som har vært innom kirken.

Nå går min tjeneste i menigheten mot slutten. Fra november venter pensjonistlivet. Hva det kommer til å inneholde, ligger i det ukjente. Samtidig er det så helt rett for meg å si takk for meg nå. Det har vært godt å få være i Slettebakken menighet, blant unge og gamle, i

de små forsamlinger og når kirkerommet har vært fylt til bristepunktet. Det har vært store gleder over små barn som er båret til dåp, over brudepar som har gitt sitt ja til hverandre og over barn og unge som har deltatt med sin sang og sine musikkuttrykk i gudstjenester og konserter. Det har også vært mye sorg og mange tårer over kjente og ukjente som vi har tatt farvel med og overgitt i Guds hånd. For der vi mennesker ikke kan være tilstede for hverandre, i livet her på jorden og når dette livet tar slutt, så har vi håpet om det evige liv i Guds hånd. Guds hånd er åpen for oss når vi kommer med vår tro og våre spørsmål, våre håp og våre bønner.

Takk for alle gode opplevelser og erfaringer i disse årene, både i og utenfor kirkerommet!

Møtepunkter blir det nok på veien videre også. Derfor deler jeg med dere alle den velsignelsen, eller slutt-hilsen, som vi noen ganger bruker under familiegudstjenester før vi forlater kirken og går ut til videre liv og tjeneste:

Må din vei komme deg i møte, vinden alltid være bak din rygg, solens lys leke på ditt kinn, regnet falle vennlig mot din jord. Og må Guds gode hånd verne om deg, til vi møtes igjen. ●

BERGSLAND • BERG • FANA • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STØRETVET • SERREGE
Menighetsbladene i Fana

Slettebakken menighetsblad

Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem i menigheten og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:

Leveres menighetskontoret eller sendes slettebakken.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:

Frode Hjertnes
928 31 919 - frode.hjertnes@hfk.no

Annonser side 5-12:

Frode Høyte - hoeyte@gmail.com

Somm

Denne sommeren ble det arrangert

Først ut var pensjonistene med sin årlige sommertur. I år gikk turen til Herdla. Ryktet sier at stemningen var på topp og at turen var fylt med gode opplevelser.

Gode opplevelser og et sterkt felleskap er det heller ikke tvil om at ungdommene hadde opplevd da vi tok imot dem etter

16 dager i Belgia og Nederland nå i sommer.

En flott gjeng fra barnekoret har dessuten vært i Kristiansand i løpet av ferien. Det er stort å få synge sammen med barn fra hele landet på «Ung kirkesang» sin korskole.

Her er noen glimt fra sommerens turer. ●

Sol, sommer og tur!

63 ungdommer fra Klubb, Krik og Kreating var med til Belgia og Nederland.

Sentralredaksjon:

Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-12. All annen kontakt: Se lokalredaksjon

Grafisk produksjon:

Dragefjellet Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjellet.no

Trykk:

Bodoni, Straume

Deadline neste nummer:

Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 15. november

er er reisetid

flere svært vellykkede turer med utgangspunkt i kirken vår.

På sommerens korskole ble det også tid til et besøk i Karde-mommeby. Over: Sofie fikk hilse på selveste Politimester Bastian Under: Full innsats under «Ung kirkesang» i Kristiansand.

Over: Et godt måltid er alltid godt – også når man er på tur.

Sogneprest Jorunn slutter denne høsten

Vår sokneprest Jorunn M. Johnsen blir pensjonist og slutter i stillingen i høst.

Hennes siste offisielle gudstjeneste finner sted søndag 23. oktober under høsttakkefesten. Avskjeden markeres både i forbindelse med gudstjenesten og under den planlagte sangkvelden i kirken senere samme dag. Da vil også Fana prosti, arbeidsgiver og bispe-

dømmet være representert. Selv om vi kommer til å se Jorunn i kirken etter 23. oktober, både som privatperson og som liturg, håper vi at så mange som mulig har anledning til å delta denne søndagen. Se for øvrig egen orientering om sangkvelden på side 4

«Å synge i kor....»

Bli med i et godt fellesskap der sangen står i sentrum.

I Slettebakken Motettkor er vi 22 sangere som hver onsdag kl. 20-22 samles til øvelse i menighetssalen i kirken. Dirigent er kantor Kåre Rivenes, og vi ønsker flere sangglade personer hjertelig velkommen. Iblant deltar vi under gudstjenesten – andre ganger opptrer vi på egne eller andres

konserterarrangementer. Fra høstens program kan vi nevne korseminar i Jondal, sang i forbindelse med innvielse av nytt orgel i Laksevåg kirke, salmekveld med «vri» i Slettebakken og julekonsert med Christmas Carols. Medlemmene er i alderen 16 til 70, så her er det rom for alle aldersgrupper!

Høstens første øvelse er onsdag 24. august kl. 20-22. Velkommen!

Spørsmål? Kontakt Sverre Trætteberg (414 47 846) ●

SÆDALEN JENTEKOR

SÆDALEN JENTEKOR starter opp høsten 2016, og vil være et klassisk kor tilknyttet Sædalen menighet og Ung Kirkesang.

Vi vil jobbe med grunnleggende sangteknikk, notelæring, formidling og tekst. Målet er å skape korsang på høyt nivå - et sosialt og musikalsk fellesskap som kan bidra i lokalsamfunn og menighet.

Sted: Sædalen skole
Når: Onsdager kl 18.30-19.45
For: Jenter i alderen 10 (4. klasse) - 20 år
Pris: 1000 kr per semester

Dirigent er Sigrun Jordre, sanger og sangpedagog utdannet fra Griegakademiet, UiB

Velkommen til prøvesang! Påmelding til sigrunjordre@gmail.com

«Vi synger fra Bibelen»

Vi har en fin tradisjon i Slettebakken med salmekvelder, én gang eller så hvert semester.

Denne gangen gjør vi imidlertid en vri og kaller det sangkveld. I forbindelse med Bibelselskapets 200-års jubileum i 2016, tar vi nemlig for oss salmer og bibelviser som bygger direkte på bibeltekster/bibelfortellinger. Slettebakken motettkor vil fremføre motetter (komposisjoner for kor over en bibeltekst), såkalte bibelske salmer (bl.a. omkvedsalmer med ordlyd som i Bibelen), og Slettebakken barnekor medvirker med et bibelspill: Ja, vi synger fra Bibelen!

Foruten korene medvirker også Eli-Johanne Rønnekleiv som solist. Musikalsk ledelse ved kantor Kåre Rivenes.

Et annet spesielt trekk ved denne sangkvelden, er at det vil bli en markering av at sokneprest Jorunn Johnsen blir pensjonist og slutter i vår menighet. Avskjedsgudstjenesten finner sted om formiddagen samme dag, men hun er også invitert til sangkvelden og vil medvirke i programmet. Fungerende prost, Gunnar Nesse, vil også være til stede og markere hennes avskjed.

Etter sangkvelden inviteres det til en enkel kirkekaffe i menighetssalen. ●

Sangkveld søndag 23. oktober kl. 19. Arrangør: Kulturutvalget

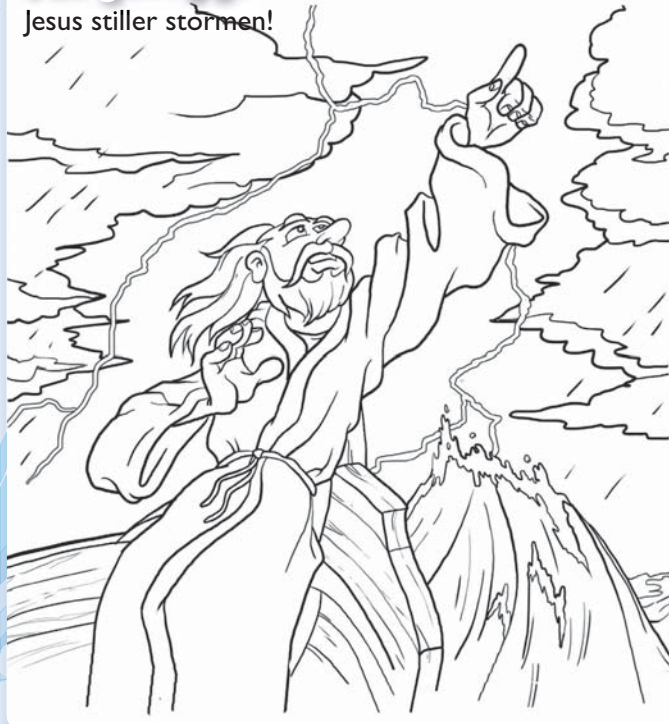
HolbergFondene

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus stiller stormen!

Finn ni dyr!

Navnet på ni dyr er gjemt inni rutenettet. Dyrenavnene står bortover og nedover. Finner du alle ni?

R	N	I	G	J	H	L	A	B	W
R	A	R	D	E	U	G	L	E	I
E	F	E	R	N	N	Y	Å	E	N
K	R	O	K	O	D	I	L	L	E
O	I	T	A	P	O	D	N	E	S
R	R	E	T	P	E	L	A	F	U
N	K	R	T	I	G	E	R	A	R
A	N	D	R	O	T	I	U	N	Y
S	L	A	B	A	D	T	E	T	Z

Finn 5 feil

Tegninger: Trevor Keen

Jesus lærte folket om Gud. Så dro han og disiplene over sjøen. Underveis ble det storm!

De to bildene er nesten like. Finner du de fem små feilene på bildet til høyre?

Abonnér på barnebladet

BARNAS

16 blader + 1 CD
= kun 399,-

(privatabonnement
hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 239,- per barn

Bestill på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Gamlekirken forteller

NY KIRKE I 1878: Slik så nye Birkeland kirke ut på begynnelsen av 1900-tallet, 20-30 år etter at den ble bygget.

Foto: C. Christensen
Thomhav/Riksantikvaren

Jeg husker godt den første våren jeg sto så ny og fin blant nyutsprungne bjørk oppe på Birkeland! Senere fikk stedet mitt navnet Kirkebirkeland, nettopp på grunn av at jeg sto der!

TEKST: Ingunn Myklebust,
kateket i Birkeland menighet

«**H**vordan kan du huske, sier du kanskje, «du som er revet ned og død forlengst? Da må jeg smile littegrann. Men ikke ta det fornærmelig opp! For du har selvfølgelig helt rett i at jeg ikke står der lenger. Men jeg må likevel si at jeg lever i beste velgående! Jeg kommer tilbake med nærmere forklaring; først har jeg bare lyst å fortelle deg litt om livet mitt på Kirkebirkeland, det var jo tross alt der jeg sto i mange hundre år.

Et gammelt hus

Jeg er ikke så god på årstall og sånt, men jeg tror jeg ble bygget for aller første gang en eller annen gang mellom år 1150 og 1300. Så du skjønner, jeg er gammel! Vet du forresten at på den tiden var Bergen (eller Bjørgvin, som de sa) hovedstad i Norge? Jeg ble bygget den gangen Norge var et katolsk land, men det tenkte vi ikke så mye på - vi visste ikke da at det gikk an å være kristen på flere måter.

Men Olav den hellige kjente alle til da jeg så dagens lys, han kongen som hjalp til at hele Norge etterhvert fikk høre om

Jesus, vet du (eller Kvittekrist, som noen vikinger kalte Jesus). Etter Olav den hellige kom det flere kristne konger, og selv om landet vårt ble eid litt av både Danmark og Sverige i perioder, var heldigvis alle kongene opptatt av at vi skulle ha kirker og være kristne.

Kongen falt

Går du inn i en gammel kirke og ser en trefigur med krone på hodet og en øks i hånden, er det mest sannsynlig en skulptur av Olav den hellige. Hvorfor han holder en øks? Jo, det er nok for at folk skal skjønne det er ham, øksen ble kjennemerke hans; han døde nemlig i kamp og «falt for sverdet», som det heter (eller øksen), under slaget på Stiklestad 29. juli 1030.

Men det var ikke det utrolige. Det utrolige var at etter hans død begynte nesten hele Norge å tro på Gud! Det gikk mange sagn om at kong Olav var hellig, og det ble bygget en kjempekirke over der vi tror han ligger gravlagt: Nidarosdomen i Trondheim. Dette er Norges eneste «katedral», som betyr stor kirke.

Selv kunne jeg ikke akkurat kalle meg en katedral. Det hadde sikkert vært plass til 15-20 sånne som meg inni Nidarosdomen. Men jeg var glad og fornøyd likevel. For selv i lille meg kunne presten si akkurat de samme ordene og gjøre de samme tingene som prestene i Nidaros gjorde!

Prestene, ja. De var jeg spesielt gode venner med. De tenkte mange kloke tanker og sendte mange fine bønner opp til Gud inne fra kirkerommet og alteret mitt. De behandlet meg så fint, og klappet og strøk på utskjæringer og trearbeid når de hadde sitt arbeid i kirken. Jeg så også at de ofte kunne trøste dem som kom til kirken for å få hjelp i tunge stunder.

Mange soknebarn

Husker spesielt presten Erling. Eller Sira Erling, som han ble kalt (på gammelt norsk sa de «sira» istedenfor prest. Sira betyr prest, overhode, eller en som liksom er litt over de andre - i slekt med det engelske Sir. Sira Erling var jammen en hardtarbeidende prest! Han måtte ha kontroll på alle sokne-

KIRKEHISTORIE FOR BARN:

Teksten vi her presenterer er skrevet av kateket i Birkeland, Ingunn Myklebust, og tidligere trykket i et hefte hun laget til ni-åringenes trosopplæringstiltak, «Kirkeskatten».

Foto: Privat

Dette er første del i en ny serie, der vi, en etter en, presenterer prostiets mange flotte kirker. Først ut er den vakre Birkeland kirke, som like gjerne tar kirkebladet fra munnen og forteller selv.

barna sine helt fra Fyllingsdalen og Årstad i nord til Søfteland i sør, og fra Grimstad i vest til Arna i øst (soknebarn er alle mennesker som bor innenfor et sånt kirkeområde, eller sokn, som det heter).

Sira Erling var flink til mye, og han er den første Birkelands-presten det er skrevet noe om. Vi kan lese i gamle, historiske skrifter at han blant annet måtte tale bøndernes sak da det ble en krangel om hvem som hadde rett til laksen i Oselven; Samdals-bøndene (som bodde ved elven og hørte til Birkeland) eller munkene på Lyse kloster, som hadde bygget en sperring midt i elven for å fange den verdifulle fisken. Dette skjedde i 1329, husker jeg.

Sira Erling var en pliktoppfylgende prest. Skulle han på reise, måtte han først døpe alle udøpte barn og gi «den siste olje» til alle syke (presten strøk litt olje på pannen eller hodet deres mens han ba) i tilfelle noen av dem døde før han kom hjem igjen. Jeg vet ikke helt hvorfor de ikke slappet mer av og stolte på at Gud er der med oss når vi ber uansett, enten vi har rukket å bli døpt eller få den siste olje, men de følte seg nok mye tryggere når disse tingene var ordnet.

En vond tid

Sånn var det den gangen. Og selv om de laget mange regler som de var livredde for å bryte, var det mye god og fin gudstro blant folk. Hvis ikke alle disse fine og gode kristne menneskene hadde levd og fortalt om troen sin videre til sine barn og disse videre til sine, så ville det kanskje ikke ha vært kristne igjen her.

Men Sira Erling levde sannelig i en vanskelig tid. Bare 20 år etter laksekrangelen, var Svartedauden over oss. Huff, for en forferdelig pest! Det var sannelig ingen spøk å være prest og gå på sykebesøk den gangen. Folk skjønte nok også litt for sent hvor utrolig smittsom denne sykdommen eller pesten var, og at det var kjempeviktig å beskytte seg mot den - særlig ved å vaske

hendene og holde noe foran munnen.

Etterhvert lå mange gårder øde, og de som overlevde hadde et forferdelig slit med å skaffe mat og klær og det som var nødvendig. Jeg husker at spesielt mange søkte til kirken da. De ba så inderlige bønner at jeg kunne kjenne smerten deres langt inn i tømmerstokkene mine.

«Den lille istiden»

Etter pesten fulgte vanskelige år. Ikke nok med at folk ble syke, de frøs også forferdelig på den tiden, husker jeg. Vintrene var i mange år så kalde at det gjerne omtales som «den lille istid». Etterhvert ble det altfor få folk rundt meg, og det var heller ikke lett å skaffe prester, mange strøk med under de harde tidene. Nei, disse vanskelige årene ligger liksom i et mørke for meg - jeg har sikkert fortrent dem, som de voksne sier - prøvd å glemme dem.

Men jeg ble ihvertfall bedre kjent med min gode nabo Fana-kirken etter denne tiden. Siden det var få mennesker og prester, ble våre to sokn slått sammen, og jeg syntes bare det var greit at storebror Fana tok de viktigste avgjørelsene og bestemte litt over meg. Fana var alltid opptatt av at jeg hadde det bra, og vi delte også på prestene.

I denne tiden, sånn fra midten av 1500-tallet, kom reformasjonen. Da ble prestene mye flinkere til å holde prekenen på et språk folk kunne forstå, og vi sluttet å tilbe helgener og jomfru Maria.

Ny tømmerkirke

Jeg syntes det var flott at prestene la mer vekt på at det er Jesus som er viktigst, og at når vi tror på ham, så behøver vi ikke gjøre en masse vanskelige eller flotte ting for at Gud skal godta oss. Vi får være Guds barn «av nåde» (som egentlig betyr: helt gratis, uten å fortjene det). Åpner vi hjertet vårt for Jesus, kan ingenting skille oss fra Gud og hans kjærlighet. Er ikke det fint?

I 1660 var jeg blitt så gammel og slitt i bjelkene og trevirket mitt at de bygget

meg opp igjen som en tømmerkirke. Og vet du hva de spesielt måtte forandre på når de bygget denne gangen? På grunn av prestens lange preken, fikk de bygget mange nye kirkebenker, sånn at folk kunne få sitte godt mens de hørte! Det var nemlig ikke uvanlig at folk stod i kirken før. Bare presten satt - på sin «prekestol». Nesten akkurat motsatt av i dag, der folk for det meste sitter og presten for det meste står.

Tømmeret de bygget meg av, var hugget fra trær jeg kjente, og som sto der oppe på Kirkebirkeland. Hovedhuset mitt, det de kaller kirkeskipet, var litt over 11 meter langt, og jeg var vel åtte meter bred. I hver ende hadde jeg et påbygg; et i vest der folk kom inn, og et i øst der alteret og alterringen sto. Tilsammen hadde jeg en lengde på omtrent 25 meter.

Klasseskille i benkeradene

Utvendig smurte de meg inn med tjære så jeg ikke skulle bli ødelagt av vær og vind. Innvendig ble jeg malt fin og rød på benkene og nederst på veggene, og lyseblå øverst mot taket - kanskje for at det skulle se ut som himmelen en solskinnsdag? Flinker snekkere laget utskjæringer på benkene og på prekestolen, og jeg hadde et fint bilde, eller alterskap, helt foran i den fremste delen av kirken, i det påbygget som vi kaller koret. Alterskapet sto fremme på alteret. Det kunne åpnes og lukkes. Når det sto åpent, kunne alle se et trekors med Jesus på. Under stod to av vennene hans. Jeg var veldig stolt av dette skapet, og heldigvis har noen tatt vare på det selv om det er veldig slitt og ikke kan brukes lenger, det står nå på Historisk museum i Bergen.

De forskjellige gårdene hadde hver sin kirkebank. Her satt alle gårdsfolkene, unntatt tjenerne. De måtte finne seg en plass nederst i kirken, eller oppe på galleriet - «lemmen», som det også ble kalt. Var ikke det en merkelig forskjellsbehandling? Men sånn var det den gangen - de rikeste og gjeveste satt

GAMMEL KIRKEKLOKKE: Kirken har tre klokker fra henholdsvis 1637, 1665 og 1937. Her undersøkes de av «Tårnagenter 2012».

fremst, og så satt de bakover alt etter hvor viktige, rike og betydningsfulle de var i samfunnet.

De gamle kirkeveiene

Men jeg husker nå at mange av de unge syntes det var helt greit å sitte oppe på galleriet, selv om det var trangt. Der kunne de se litt hemmelighetsfullt på hverandre uten at noen merket det, og ikke så sjelden hendte det at to ble forelsket. Jeg syntes det var spesielt kjekt å være kirke hvis de etter en tid kom tilbake til meg for å gifte seg!

Men du verden så langt mange måtte gå for å komme opp til meg. Fra fjellgårdene i øst kom en kirkevei, og fra Dyngeland-Langedalen en annen. En tredje kirkevei fulgte den gamle vandrings- og skyssveien over Birkelund, Sandalen og Ulsmåg, mens kirkeveien for fyllingsdølene gikk fra Skjoldabukten over Slåtthaug og Lilletveit frem til kirken. Mellom meg og storebror Fana gikk det også en kirkevei over Smørås-fjellet.

Fyllingsdølene hadde den lengste og mest strevsomme kirkeveien. De gikk på kirkesti over Bønes og ned til Kyrkjetangen ved Nordåsvannet (ja, du skjønner nok at det er jeg som er skyld i det navnet også), deretter rodde de i båter over vannet helt inn til Skjoldabukten eller Skjoldhammaren, som det neset der heter. Så var det å gå videre forbi Skjold, opp til Slåtthaug og helt øverst opp til meg.

Dåp og konfirmasjon

Mens de gikk på kirkevei, fikk de god tid til å tenke på Gud og forberede seg til å møte ham i gudstjenesten. Mange sang også salmer mens de ruslet oppover. Noen ba stille inni seg om at Gud måtte tilgi dem det de hadde gjort galt. For alle ville være så klar de kunne for å motta «den hellige nattverd», kjeksene og den lille slurken vin som skal minne oss på at Jesus døde for oss og har betalt for all vår skyld.

Jeg er så takknemlig for alle mine

FISKERETTIGHETER: Presten i Birkeland talte bøndernes sak overfor Lyse kloster i en konflikt om fiskerettigheter. Nå står bare ruinene tilbake av klosteret. Det er spennende å tenke på hvordan det kan ha sett ut her for flere hundre år siden. Foto: Creative Commons

soknebarn som glad og trett satte seg ned i kirkebenkene. Føttene verket på små og store, men jeg merket så godt at de virkelig var glad i meg. Og sine fineste klær hadde de på.

Mine beste stunder hadde jeg når det kom små babyer for å bli døpt. De var inntullet i mange lag med tepper på vinterstid, da kunne jeg ofte bare se babyens nesetipp før de kom frem og fikk vann på hodet sitt. Noen av dem var bare få dager gamle. Siden fulgte jeg dem med kjærlig blick til de ble prestens «lesebarn» og skulle lære seg Fadervår, Trosbekjennelsen og Luthers lille katekisme for å bli konfirmert. Da heiet jeg spesielt på dem som måtte stå nedest på kirkegulvet, der måtte nemlig de stå som ikke hadde klart å lære seg alt eller var fattige.

Guds kirke på jord

Mine tristeste stunder var de gangene det sto en kiste på kirkegulvet. Jeg gråt

med dem som sørget, og prøvde alt jeg kunne å varme og trøste dem med mine levende lys og alterskapet med Jesuskorset. Presten hadde ingen lett oppgave sånne dager. Men jeg så, mer enn en gang, at det hjalp å få høre gode ord fra Bibelen, og synge sanger om håp og himmel.

Jeg kunne fortalt deg så mye mer om alt jeg så og opplevde oppe på Kirkebirkeland! Men nå lurar du kanskje på om jeg snart skal forklare hvorfor jeg ikke er lei og trist fordi jeg ikke står der lenger? Jo, nå skal du høre: Kirken er ikke bare tømmer- eller steinvegger som er satt sammen til et fint bygg. Nei, kirken er først og fremst menneskene som fyller den - de som tror på Gud!

Alle som tror på Jesus og Gud blir ofte kalt for «Guds kirke på jord», og denne kirken kan heldigvis leve uten å være avhengig av et hus. Kirken feirer faktisk bursdag også - hver vår når det er pinse feirer vi at Jesus sine venner

KIRKEN PÅ KIRKEBIRKELAND: I 1660 ble kirken gjenoppbygget som en tømmerkirke. Illustrasjon: Aud Sørheim Myklebust

HISTORISK INTERIØR: 1. 1708: Denne lysarmen ble gitt til gamlekirken i 1708 og henger nå i nye Birkeland kirke. 2. 1669: Slike benker kunne brukes som brudebenker, men også som benk for gjestende storfolk. 3. 1735: Giveren, Sissel Larsdatter, må ha vært veldig raus, for messinglysekronen er både flott og verdifull. Nå brenner ikke lenger levende lys i kronen, men vi kan fremdeles beundre den fremst mot koret. 4. 1600-tallet: Dette dåpsfatet ble gitt som gave til gamle Birkeland kirke, og henger nå i den nye kirken.

(disiplene) fikk mange til å tro på Gud en gang for snart 2000 år siden.

Ny kirke, gammelt navn

Egentlig er det feil å si at disiplene klarte dette alene, det var Gud selv som hjalp dem ved sin hellige Ånd. Plutselig var det mange tusen som lovpriste Gud og ble til «Guds kirke på jord». Denne kirken har vokst og vokst, og nå er det nesten ingen steder i verden de ikke har hørt om Jesus som åpnet veien til Gud,

og som fortsatt lever og elsker sin kirke på jord. Han er så glad i kirken sin at han til og med kaller oss for sin «brud», er ikke det flott?

I tillegg til at jeg lever videre fordi folk på Kirkebirkeland og rundt omkring i Birkeland sokn tror på Gud, så vet du kanskje at jeg også fikk meg et helt nytt og ordentlig kirkehus å bo i fra 1878? Du har vel sett den hvite, flotte murkirken som står nede på Nesttun? Hvis ikke, så må du bare komme og besøke meg! Der kan du også finne de gamle

kirkeskattene som har fulgt med helt fra tømmerkirken til slutt ble revet fordi jeg var blitt altfor gammel og skrøpelig i veggene mine.

Nå står jeg staut, hvit og rak, selv om jeg er nesten dobbelt så gammel som det er vanlig for mennesker å bli. Og jeg bare vet at soknebarna var glad i gamlekirken sin, for da den nye ble bygget nede på Nesttun, ville de ikke kalle meg verken Nesttun eller Midtun kirke, slik mange syntes var naturlig; nei, Birkeland kirke skulle jeg fortsatt hete! ●

KIRKENS ALTERTAVLE: Anders Askevold står bak oljemaleriet bak alteret, som fremstiller Jesus svevende. Bildet ble malt i 1879, og er en kopi av et tilsvarende i Kaupanger stavkirke, malt i 1865. Foto: Creative Commons

Menighetsbladene i Fana prosti søker

Annonseelger

Bladet du nå leser er et resultat av samarbeidet mellom syv menigheter i Fana prosti; Birkeland, Bønes, Fana, Skjold, Slettebakken, Storetveit og Søreide.

Bladet er todelt. Åtte sider er rent lokalstoff for hver enkelt menighet, de resterende sidene utgjør «fellesdelen» og er like for alle. Bladene kommer ut fem ganger i året og totalopplaget for hvert nummer er ca 35 000 eksemplarer.

Det er store utgifter forbundet med å gi ut menighetsbladene, og annonseinntekter er viktig for å sikre drift av bladene.

Vi søker derfor en dyktig annonseselger som vil arbeide med salg av annonser til fellesdelen på provisjonsbasis.

Kontakt Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no hvis dette er noe for deg!

– VI KALLER HVERANDRE for brødre

INKLUDERENDE:
Ordenens mål er å samle menn for å arbeide i det godes tjeneste. F.v: Kåre Bergesen, Thor Sommerseth, Endre Grutle, Karsten Epland, Bjørn M. Østevold, Jan Erik Køhne, Kristen Øgaard og Sven Ove Egeland.

– Tanken er at vi skal være et inkluderende fellesskap for verdibasert utvikling; en slags livsskole, sier Karsten Epland, som inviterte menighetsbladet med på mester-rådsmøte i Tempel Ridder Ordenen.

TEKST OG FOTO: Magne Fonn Hafskor

Jeg kjører feil noen ganger før jeg finner frem til Odd Fellows forsamlingshus i Krabbedalen, der Tempel Ridder Ordenen leier lokaler. Når jeg endelig svinger inn på plassen, står den alltid like blide Karsten Epland og venter på meg. Den pensjonerte veingeniøren er mester for Riddertempelet Olav Kyrre i Bergen, og holder månedlige møter med resten av styret.

– Vi er bygget opp etter et gradssystem, med møter hver torsdag i de ulike gradene, forklarer han.

– Det høres litt militært ut?

– Ja, på en måte, men det fungerer mer som en skole, der vi har fokus på personlig og verdibasert utvikling i et inkluderende fellesskap. Vi jobber med symboler og ritualer som gir rom for refleksjon, ettertanke og vekst for den enkelte broder.

– Vi kaller hverandre for brødre, men sett utenfra er det kanskje lettere å forstå uttrykket kameratskap eller vennskap, sier Bjørn M. Østevold fra Sandviken. Han er pensjonert kjemiingeniør, og sitter i styret sammen med Epland. Det gjør også Kristen Øgaard fra Unneland, nylig pensjonert etter 35 år som organist i Korskirken, og Thor Sommerseth fra Fyllingsdalen, som har vært

sogneprest i Landås og nå er seniorprest i Fana prosti. Latteren sitter løst rundt bordet, og det føles litt som å treffe fire brødre, om ikke annet, så i ånden.

80 år i Bergen

For brødre er sjelden enige om alt, og slik er det heller ikke her. Det viktigste er de verdiene som de legger til grunn.

«Tempel Ridder Ordenen vil i sin krets samle menn med etiske og sosiale interesser til et broderskap grunnlagt på sannhet, kjærlighet, renhet og troskap» står det i verdigrunnlaget deres.

Ordenen har sitt utspring i den amerikanske totalavholdsbevegelsen, og ble offisielt stiftet i 1845 – først under navnet Marshall Temperance Fraternity, senere som Templars of Honor and Temperance. Den norske avleggeren ble grunnlagt 10. desember 1922, og etablerte seg i Bergen i 1936. Stiftelsesmøtet ble holdt i Centralkirken.

– Jeg er selv metodist og medlem av den menigheten, forteller Østevold.

– Presten vår den gangen, Alf Wathne, hadde sterke meninger, og var svært engasjert i dette arbeidet.

Har egen kvinneorden

– Samtidig er det viktig å understreke at dette ikke erstatter menighetsarbeid, legger Sommerseth til.

– Målsettingen vår er breiere enn det.

Vi har mange medlemmer som ikke er aktive kirkefolk, men som ønsker å være her fordi de har tro på verdigrunnlaget vårt. Mye av det vi holder på med handler om allmenne etiske ting; om omsorgen som ligger i det å utvikle hverandre, og i en form for likestillings-tenkning. Alle står på samme linje, enten de er rike eller fattige.

– Men dere er like fullt et broderskap. Hvorfor har dere ikke plass til kvinner?

– Vi har en kvinneorden; Tempelbyggerne, som er bygget opp på samme verdigrunnlag, opplyser Epland.

– Vi har et visst samarbeid med dem, et samarbeid som det er ønske om å forsterke og videreutvikle.

Inkluderende fellesskap

Ordenen er basert på en fullstendig rusfri livsstil. Dersom det er én regel ordensbrødrene klarer å etterleve, så er det den.

– Det høres ut som om vi har rus som tema, men slik er det ikke. Vi snakker aldri om rus, sier Sommerseth.

– Hva med samfunnsvirksomhet? Er dere engasjert i veldedig arbeid?

– Nei, men vi regner med at brødre gjør det i andre sammenhenger.

– Det ligger litt i visjonen vår om å skape et inkluderende fellesskap, sier Østevold.

Fakta: Tempel Ridder Ordenen

- Ordenen ble grunnlagt i Norge i 1922. Stortempelet for Norge og Island ble innstiftet i 1947.

- Det er 42 templer og utposter i Norge, med til sammen rundt 1200 medlemmer.

- Målet er å arbeide i det godes tjeneste ved at menn med etiske og sosiale interesser samles til et broderskap grunnlagt på sannhet,

kjærlighet, renhet og troskap.

- Arbeider på kristen grunn i et rusfritt miljø. Det legges ingen bånd på medlemmenes politiske eller religiøse oppfatning, men det forutsettes interesse for ideelt arbeid og et ønske om å

arbeide for et høyere etisk mål.

- Ordenens lov og medlemsmatrikkel er offentlige, men deler av det indre arbeidet hemmeligholdes.
- Mer informasjon: tempelridderordenen.no

– Tanken er at vi, gjennom ordenenes oppbygning og virke, skal utvikle oss til gode medborgere, og slik gi noe tilbake. Men det har vært gitt midler til gode formål når økonomien har vært bra.

Et mykere mannsideal

Begrepet «tempel» brukes som en metafor for mennesket, slik det står i Paulus' første brev til korinterne: «Vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Den hellige ånd som bor i dere, og som er fra Gud?» (1. Kor. 6,19).

– Ordenen oppstod i en veldig vulgær mannskultur i den amerikanske Midtvesten, med mye alkoholbruk. De som stiftet dette hadde et mykere mannsideal, mer fylt av det gode. Det synes jeg er godt, sier Sommerseth.

– Er dere i slekt med IOGT og godtemplar-bevegelsen?

– Vi har noen fellestrekk med dem på den måten at begge er avholdsorganisasjoner, og at vi deler noen av verdiene i bunnen. Jeg synes ellers at «good templars» er et veldig godt uttrykk, sier Øgaard.

Gradvis utvikling

– Dere er blitt kritisert for hemmeligholdet. Hvorfor kan dere ikke la alt ligge åpent?

– Dette ligger i arbeidsmetoden vår. Det som er hemmelig og skjult er deler av en pedagogisk metode der vi kan utvikle oss gradvis ved å ta inn i oss ulike biter i et gjennomtenkt system, forklarer Sommerseth.

– Det er så enkelt som at dersom du har oppnådd tredje grad, så er du kjent med innholdet i de tre første gradene. For oss ordensbrødre er det slik at vi er kjent med innholdet opp til den graden vi er i, utdyper Epland.

– Likevel kan vi sitte her som brødre i et styre, med ulike grader, sier Østevold.

– Så når andre sier at det er et lukket system, så er det slik for oss også.

” Brødre er sjelden enige om alt, og slik er det heller ikke her. Det viktigste er de verdiene som de legger til grunn.

Thor Sommerseth

En god ballast i livet

Av de fire ordensbrødrene er det Karsten Epland som har lengst fartstid. Han kom med for 30 år siden, etter at en kollega inviterte ham.

– Jeg har ikke angret; jeg føler at dette er noe som har gitt meg mye, sier han.

Bjørn Østevold, som kan notere seg for 27 år, husker godt hvordan han kom med.

– På et kurs jeg var på kommenterte en av deltakerne at jeg hadde passet bra som frimurer. «Det kan du bare glemme» svarte jeg.

Noen år senere fikk han den samme kommentaren i en annen sammenheng. Da kom han i tanker om dette

kunne være noe som var verdt å prøve.

– Jeg så at flere andre i menigheten hadde ringen, så jeg spurte litt rundt. Det jeg fikk høre, virket spennende, så jeg ble med. Det har siden vært en god ballast å ha med i livet.

Thor Sommerseth var enda mer skeptisk, og svarte nei til alle som spurte inntil for rundt syv år siden. Siden har han ikke sett seg tilbake:

– For meg har dette vært noe av det fineste jeg har kommet inn i. Det har vært en enorm støtte å ha så solide brødre i ryggen. Jeg skulle unnet mange flere å ha det.

Bygger nettverk

Kristen Øgaard, derimot, kom inn i ordenen nesten på tilforlatelig vis, etter at han ble spurt av en han kjente godt.

– Da var det gjort, forteller han.

– Det er rundt 20 år siden, og skjedde på en tid da jeg hadde bruk for et nettverk. Jeg har satt stor pris på tiden her.

– Jeg tror mange menn mangler et nettverk. Dette er en unik måte å være sammen med andre menn på, mener Epland.

Ordenen har i senere tid tatt høyde for at mange er nysgjerrig på dette fellesskapet, uten at de er helt sikre på om det er noe for dem.

– Vi har nå en såkalt «utpost» der menn som vil kjenne litt på det hva dette dreier seg om, kan være med litt og vurdere om dette er noe de vil gå for, sier Østevold.

– Dersom de ønsker det, blir de så tatt opp i Ordenen. ●

TV-aksjonen 2016:

Flukten fra bombene

Røde Kors er mange steder den eneste hjelpeorganisasjonen som slipper til med humanitær hjelp. Her er historiene til noen av de som har blitt hjulpet av årets TV-aksjonmottager.

TEKST: Røde Kors. **TILRETTELEGGING:** Magne Fonn Hafskor. **FOTO:** Røde Kors

Krig og vold skaper enorme lidelser. Mennesker blir drept, og ringvirkningene for lokalbefolkningen er katastrofale. Gjennom årets TV-aksjon skal mer enn to millioner mennesker få livsviktig hjelp. Røde kors har møtt noen av de som har mottatt hjelp fra organisasjonen.

Lengter hjem

Mange syrere har flyktet til Libanon. Dette er et land på størrelse med Rogaland fylke, men huser i dag 1,5 millioner flyktninger. Over 25 prosent av befolkningen er dermed flyktninger.

I en av flyktningleirene treffer vi Bara'a (10). Det er fire år siden hun og familien flyktet fra borgerkrigen. Bara'a savner hjemlandet intenst.

– Det er veldig annerledes her. I Syria hadde vi et stort hus. Jeg hadde et eget rom, en egen seng og et skap fullt av klær. Her sover vi seks stykker i samme rom. Jeg savner tingene mine, jeg kunne ikke ta med meg noe.

Skolen er lyspunktet. Og selv om Bara'a bare er ti år gammel, vet hun akkurat hva hun ønsker: Å reise tilbake til hjemlandet for å bli lærer og lege. Det må bare bli fred først.

Bor i et skur

Navnet hennes er arabisk og betyr uskyld, men hun har allerede opplevd mer enn de fleste. Bara'a viser frem det lille finérskuret hun nå må kalle hjem. Det er sparsommelig innredet med madrasser i stabler og en gammel TV.

Utenfor sitter moren til Bara'a, Amar. Hun lager Bara'as favorittmat, gryteretten *molokhiyeh*. Familien må klare seg på veldig mye mindre nå enn

ELSKER Å LÆRE: – Det viktigste i livet mitt er skolen, sier Bara'a, som hadde vært tre år i flyktningleiren før hun fikk et undervisningsopplegg å gå til.

VANN: – Når det kommer rent vann i nærheten kan jeg hvile meg litt, sier Chama Abdallah, som fortsatt er sliten etter den lange flukten. Røde Kors og andre organisasjoner jobber på spreng for å bedre tilgangen på rent vann i leiren. Foto: Olav Saltbones

før, og er helt avhengige av esken med mat de får fra Røde Kors hver måned.

– Hadde dette vært i Syria, hadde jeg tilsatt et halvt kilo kjøtt i maten. Nå må vi klare oss med buljong. Ting har virkelig forandret seg, forteller Amar.

Må fly inn alt

Et annet konfliktområde er Sudan:

– Vi løp bort fra bombene og kulene. Barna var redde, og gråt hele tiden, men vi måtte bare fortsette, forteller syvbarnsmoren Chama Abdallah (35). Chama og familien forlot alt da de flyktet fra bombene. De krysset grensen fra Sudan og søkte tilflukt i Sør-Sudan. Etter 16 døgn på flukt, kom

AKSJONSLÅT:
Aurora skal frem-
føre «Runaway» i
NRKs studio under
aksjonsdagen
23. oktober.
Foto: Øyvind Toft

Aurora bidrar med årets aksjonslåt

Røde Kors-innsatsen for ofre i krig og konflikt er en sak verdensstjernen fra Os gjerne støtter.

– «Runaway» er en sang som handler om en utrygg verden som får deg til å lengte hjem igjen hver gang du prøver å utforske den. Det er så mange som har utrygghet over alt, sier Aurora til NRK.

– Å ikke hjelpe til så godt vi kan er jo som å ikke hjelpe våre egne brødre og søstre. Det er en livsviktig jobb som blir gjort. I år er det Røde Kors

det er fokus på, de støtter jeg fra før.

Redaksjonssjef for TV-aksjonen, Randi Helland, er veldig glad for at Aurora er med på laget.

– Hun er en artist som skaper stort engasjement og låta passer til årets tema. Aurora er en veldig god ambassadør for TV-aksjonen, sier Helland. ●

HÅP: Wendy håper hun kan gi sitt barn en bedre barndom enn hun selv opplevde.

vokste opp med en mor som var rusmisbruker. Hun ble ofte overlatt til seg selv, og ble medlem av en kriminell gjeng for å skaffe penger til å overleve. Da hun var 12, dopet hun seg daglig.

– Jeg var langt nede da søsteren min spurte meg om jeg ville være med på en ungdomsklubb i nabolaget. Der lærte frivillige i Røde Kors oss å lage smykker og armbånd.

Gjennom Røde Kors har Wendy lært seg å lage ting som hun kan selge på gatene i Tegucigalpa. Hun går også på kurs for å lære seg å klippe hår. Med hjelp fra Røde Kors håper hun å kunne gi datteren sin en bedre barndom.

– Jeg håper jeg kan tjene nok penger til å forsørge oss, sier hun. ●

familien til flyktningleiren Yusuf Batil.

Sør-Sudan er et krevende land å drive nødhjelpsarbeid i. Konfliktene gjør sikkerhetssituasjonen vanskelig, og mangel på veier gjør at flydropp ofte er eneste mulighet for å få hjelp fram. Rasjonene familiene får består av hele korn som må kvernes til mel.

Hverdag med vold og dop
Ferden går videre til den andre siden av kloden; til Honduras' hovedstad Tegucigalpa. Her treffer vi Wendy, som

TV-aksjonen redder liv

• TV-aksjonen 2016 går til Røde Kors og øremerkes livsviktig hjelp til ofre for krig og konflikt.

• Aksjonsmidlene går til arbeid i Syria, Libanon, Sør Sudan, Afghanistan, Myanmar, Somalia, El Salvador, Guatemala og Honduras. Pengene går også til å hjelpe flyktninger som har kommet til Norge.

• Krig og vold skaper enorme lidelser. Mennesker blir drept, og ringvirkningene for lokalbefolkningen er katastrofale. De mangler vann, mat og medisiner, helsetilbudet svekkes, de må flykte fra hjemmene sine og har ingen jobb å gå til. Dette fører igjen til underernæring, helseproblemer, utrygghet og fattigdom.

• Røde Kors er ofte den eneste organisasjonen

som slipper til med humanitær hjelp, og har gjennom lokale frivillige tilgang til dem som ellers ikke får hjelp.

• Aksjonen gir mennesker i krig- og konfliktozoner medisiner, helsehjelp, rent vann og mat. Behovet er enormt, og hvert bidrag er med på å redde liv.

• Bøssebæringen skjer søndag 23. oktober kl. 16-18. Du kan melde deg som bøssebærer på www.blimed.no Etter registrering blir du kontaktet av den lokale aksjonskomiteen med informasjon om oppmøtested og hvordan aksjonsdagen organiseres i nærområdet. ●

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Asane Døgnvakt 55 25 31 00
www.abbedissen.no

Advokatfirmaet Vegard Austgulen AS

- Arv/gaver • Familierett
- Samboeravtaler/testamenter
- Ektepakter • Samlivsbrudd
- Kontrakter • Kjøp/salg

15 prosent rabatt til nye klienter fra søndre bydel, der jeg vokste opp! Jeg kan også besøke klienter hjemme om ønskelig.

Kontoradresse: Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen
Telefon: 55 70 63 64 - 924 59 483
E-post: vegard.austgulen@advokathus1.no
www.byadvokaten.net

Stor minnelund-interesse

Nyskapningen «navnet minnelund», som for første gang ble etablert i Bergen før sommerferien, viser seg nå å være mer populær enn ventet.

TEKST OG FOTO: Tor Kristiansen

– Jeg ventet 10 i året. Nå når vi dette allerede etter noen få måneder. Jeg er overrasket over at interessen er så stor, sier Inghild Hareide Hansen, gravplasssjef i Bergen. Tre navneskilt er alt kommet opp på minnetavlen. Seks til er bestilt.

«Navnet minnelund» er et urnefelt med et felles minnesmerke. Der settes det opp et eget navneskilt for hver av de avdøde.

Først Åsane, så Fana

Det er første gang Bergen får en slik minnelund. Den er tegnet og utformet av Akasia på Åsane gravplass. Den neste navnete minnelunden planlegges på Fana kirkegård.

Navnet minnelund skiller seg fra anonyme graver ved at en har navnet til avdøde på minnesmerket. De pårørende kan også være til stede ved urnedsettelsen.

Hver urnegrav er på 50 x 50 centimeter. Det vil koste 3000 kroner å få plass der. Da betales det 1000 kroner for navneskilt og 2000 kroner for rydding og beplantning i 20 år.

Flere under planlegging

– Jeg synes selv dette er en verdig og god løsning som passer for de som ikke er avhengig av å ha en egen gravstein og blomsterbed å gå til. Ved minnesmerket kan det settes ned avskårne blomster og lys. Det ryddes hver fredag og det er ikke tillatt med andre minnegjenstander, sier gravplasssjefen.

De etterlatte får et gravminne å gå til, men slipper å ta ansvar for stellet.

Trondheim og Asker har hatt slike minnelunder lenge, og løsninger finnes i flere andre europeiske byer.

– Hvilke følger får det at interessen er så stor?

– Vi har som mål å få til en navnet minnelund hvert år, men håper at det er ramme i budsjettet og vilje i Fellesrådet til å åpne to per år fra og med 2017, sier Inghild Hareide Hansen. ●

Høstsemesteret på Kirkeakademiet

Høstens program ved Bjørgvin kirkeakademi løfter frem religiøs erfaring, salmesang, Luther-jubileum og tar opp situasjonen i Russland.

Bjørgvin kirkeakademi er en selvstendig bevegelse som ble stiftet i samarbeid med Bergen domkirkes menighet, Studentmenigheten og Bymisjonen i Bergen. Kirkeakademiet vil å være en bevegelse som tar kirkens kulturansvar på alvor, et forum for fordypning og meningsbrytning om tidsaktuelle problemer i kultur og samfunnsliv, så vel som om de evige spørsmål, og et fristed som fremmer dialog og kommunikasjon mellom kirken og grupper innen kultur og samfunnsliv, hvor mennesker kan møte respekt for eget ståsted. På alle møtene legges det opp til dialog og drøfting med foredragsholderne.

Høstens program:

• **Bekjennelser fra en motvillig troende:** Charlotte Rørth, skribent i den danske avisen Information, vakte oppsikt i fjor med boken «Jeg møtte Jesus». Hun forteller med dyp undring om sine plutselige møter med Jesus i en liten kirke i Spania. Hun er selv

endret og mer opptatt av livets viktige spørsmål. Dessuten har hun fått som oppdrag å fortelle at Jesus lever i vårt årtusen. Det sier hun noe om.

Lørdag 24. september kl. 17.00 i St. Jakob kirke. Inngang kr. 100,- / gratis for de under 30 år.

• **Fra Bergen til Baku – en salme-reise:** Eyvind Skeie opplevde så mye regn under oppveksten i Bergen at han ble uvanlig kreativ. Gjennom 40 år har han skrevet så mange salmer at det er blitt egen salmebok av det. To av salmene er knyttet til et opphold i Baku. Skeie er levende opptatt av vår salmeskatt. Tilbake i hjembyen deler han sin begeistring for salmenes betydning. Velkommen til salmekveld med munterhet og dybde! Møtet arrangeres i samarbeid med Bergen kirkeautunnale – Festival for kirkekunst og musikk.

Torsdag 20. oktober kl. 19.30 i Maria-kirken. Inngang kr. 50,-

• **Luther – rebell i en oppbruddstid:** Martin Luther var sentral aktør ved overgangen fra middelalderen til moderne tid. I 2107 det 500 år siden han utfordret kirke, pave og keiser og satte i gang en dyptgående reformasjonspro-

sess. Den tyske historikeren Heinz Schillings Lutherbiografi om Luther kommer nå på norsk, og forfatteren deltar på møtet sammen med blant andre biskop Halvor Nordhaug. Møtet arrangeres i samarbeid med Bjørgvin bispedømme og Vårt Land Forlag.

Lørdag 5. november kl. 13-15 i Litteraturhuset, Østre Skostredet 5-7. Inngang kr. 85,- / kr. 55,- (pensjonister)

• Russland og kirken: Kultur, tradisjon og statsideologi:

Russiskprofessor Ingunn Lunde løfter fram kirkens og den ortodokse tradisjonens roller i Russland. Etter årtusenskiftet har russisk statsideologi søkt religiøs legitimering, og sentrale elementer fra den ortodokse tradisjonen inngår i et vidt spekter av kulturlivet – fra den nasjonalpatriotiske litteraturen til den politiske protestkunsten.

Torsdag 17. november kl. 19 i Kafé Magdalena, Kong Oscarsgate 5. Gratis inngang.

Støttemedlemskap koster kr. 100,- per år (kr. 50,- for studenter). Kontaktperson i Bergen er Jan Otto Myrseth, 995 18 280. Les mer: www.kirkeakademiet.no ●

NYSKAPNING: Gravplassjef Inghild Hareide Hansen (til venstre) og konstituert kirkeverge Bjørg Sveinall Øgaard under åpningen av den nye minnelunden i juni.

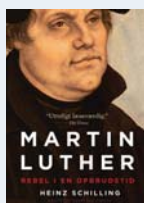
SALMEDIKTER OG FORFATTER:

Eyvind Skeie har registrert omkring 1500 sanger og salmer i TONO, i tillegg til at han har skrevet flere barneprogrammer for NRK, fagbøker, dikt bøker og fortellinger for barn og voksne. Foto: Kirken.no

MOTVILLIG JESUS-MØTE:

Etter at Charlotte Rørth skrev boken «Jeg møtte Jesus – bekendelser fra en modvillig troende» (2015), har hun nærmest blitt oversvømmet av brev og epost. Nå er hun snart klar med ny bok.

KOMMER PÅ NORSK:

Den tyske historikeren Heinz Schillings biografi om Martin Luther kommer snart på norsk. Bildet viser den danske utgaven.

KIRKE OG KULTUR I RUSSLAND:

Ingunn Lunde har blant annet forsket på russisk 1800- og 1900-talls litteratur og russisk språk og litteratur etter perestrojkaen. Foto: Universitetet i Bergen

Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom -
rår fuglen stiger høgt nok -
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

Hans Børli

Menighetene i Fana prosti inviterer til

Sorgseminar

lørdag 15. okt 2016 kl 10.30-14.00

i Skjold kirke (peisestuen), Skjoldlia 55

Menighetene i Fana prosti inviterer etterlatte til et seminar om sorg

Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet. Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet. Seminaret er åpent for alle, uavhengig av livssyn.

Program

- Hva er sorg og hva gjør den med oss?
v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte
(sorggrupper, sjelesorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål

Diakon Kjerstin-Marie Vereide

Tlf.: 55 59 71 15

kjerstin-marie.vereide@bergen.kirken.no

Diakon Åshild Høllesli Frantzen

Tlf.: 55 30 81 17

Ashild.Frantzen@bergen.kirken.no

Diakon Linda Bårdsen

Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448

linda.bardsen@bergen.kirken.no

**Velkommen - også om du ikke har
fått meldt deg på**

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon
og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Ta kontakt dersom du ønsker at
ditt barn eller din ungdom skal
ha en skolehverdag hvor kristne
verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har
betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

*Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i*

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

*Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.*

*E-post:
sylvi@fanaposten.no*

Her kan din
annonse stå!

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Solstrands

Begravelsesbyrå as

Vår erfaring - din trygghet

Avdeling Fana: Laguneparken, Lagunev. 11
Hovedkontor: Herman Foss gt. 11

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet
post@solstrands.no • www.solstrands.no

DAHLS

begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn

BEGRAVELSEHJELP

*- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv*

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevne trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Kort fortalt:

Jeg er Vestlending, og lykken er å rusle en lun sommerkveld langs Bryggen i Bergen!

Vis frem Vestlendingen i deg og velg mellom 31 motiv på ditt Visa kort. Du finner motivene på www.spv.no

SparebankenVest
- satser på Vestlandet

Åsane Oasen Sletten Kilden

TOPPE BLOMSTER

Bestill blomster på www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

MENY SLETTEN
Frihet til å velge!

ÅPNINGSTIDER
Hverdager: **09-21**
Lørdager: **09-20**
Velkommen!

Gravferdshjelpen

Vi kan hjelpe til med rådgivning og tilrettelegging ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

FØRERKORT KL. B

- Fornøyde kunder
- Trygge sjåførere

Tlf.: 92 26 66 33

Finn ditt personlige

Tlf: 55 28 21 08
Natlandsveien 153
Åpent: 10-16 (tors 10-19)

ALT TIL BAD!

Tlf: 55 55 77 99
Natlandsfjellet 1a
www.comfort.no

comfort Landås Svalland VVS

Hvem-hva-hvor i Slettebakken • Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Prestene treffes etter avtale
Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59 • E-post: slettebakken.menighet@bergen.kirken.no - www.slettebakken-kirke.no

Sokneprest Jorunn M. Johnsen 55 59 71 51 - 414 41 143 jorunn.johnsen@bergen.kirken.no Kapellan Lars Petter Eide 55 59 71 52 - 994 83 804 lars.petter.eide@bergen.kirken.no Administrasjonsleder Hilde Kayser Rohde 55 59 71 56 - 988 86 428 hilde.rohde@bergen.kirken.no Kantor Kåre Rivenes kare.rivenes@bergen.kirken.no Frivillighetskoordinator, menighetspedagog og søndagsskole, Kristin Trætteberg 55 59 71 55 - 977 18 438	kristin.traetteberg@bergen.kirken.no Menighetens barnehage 486 03 106 - 450 53 106 smbhg@broadpark.no Styrer: Beate Rommetveit Remme 480 77 505 Speideme, Jan Thomas Moldung 906 58 242 Kirketjener Sølvi Hansen 55 59 71 22 MR-leder Anders Teigen 977 80 993 Eldresenteret 55 36 14 50	Ungdomsarbeider Sandra Sivertsen 480 26 862 sandra.sivertsen@hotmail.com Ungdomskontoret 55 59 71 56 - www.utslett.no Besøktjenesten Gunvor Bergsvik 55 28 82 03 Cellegrupper, Birger Huun 55 28 92 04 - 917 15 464 Hovedleder Kreating Margrethe Bjelland Hoff 478 56 454 margrethebh97@hotmail.com	Hovedleder lederkurs: Mathilde Mæhle Andersen 950 06 150 mathildem.andersen@gmail.com Hovedleder KRIK: Aleksander Fjeldstad Revne 986 43 554 - alek.1998@live.no Hovedledere ungdomsklubben: - Elisabeth Svalland, 930 29 128 elisabeth-svalland@hotmail.com - Thomas De Jonge, 414 80 258 thomas.jonge94@gmail.com Kamerunringen Inger Steinkopf 55 13 42 41 Gave til menigheten? Bankgiro: 3624.51.12208
--	--	--	---

Min salme

«Med Jesus vil eg fara»

TEKST: Hilde Kayser Rohde

1 Med Jesus vil jeg fara / på livsens ferd i lag. / Gud, lat den samferd vara / alt til min døyand dag! / Det er mi høgste æra, / det er mi største ros, / hans fylgjesvein å vera / og vandra i hans ljøs.

2 Min Jesus, sannings stjerna, / lys opp min myrke veg! / Mitt hjarta vil so gjerna / få fylgja etter deg. / Du lyser enn i verdi / som før frå Betlehem. / Ver du mitt ljøs på ferdi, / til heim med deg eg kjem!

3 Min Jesus, Sarons lilja, / bløm fagert upp i meg! / Lat ingen ting meg skilja / og riva burt frå deg! / Du vintre i Guds hage, / min kjære Herre Krist, / unn også meg den lage / å veksa som din kvist.

4 Du til di grein meg sette / alt i min fyrste vår, / med livsens dogg meg vøtte, / gav sol og signa år. / Du vil og vokster gjeva / alt til min siste slutt: / lat meg i deg få leva, / i deg få anda ut!

«Med Jesus vil eg fara» er skrevet av salmedikter Elias Blix (1836 - 1902). Blix var født i Gildeskål i Nordland og var en svært produktiv salmedikter. Hele 130 egendiktede salmer og 76 salmer oversatt fra bokmål til nynorsk, er noe av arven vi har etter ham. Tema for mange av salmene hans er Jesus som «veien, sannheten og livet», foruten hyrdemotivet og bilder fra naturen.

Hva er det så som treffer meg så sterkt med denne salmen?

Svaret er sammensatt. Det kraftfulle nynorske språket med de sterke, symbolmettede ordene, er en del av svaret. Dette, i kombinasjon med en svært vakker og melodios folketone fra Sunnmøre, gjør at salmen er god å synge og klinger usedvanlig godt i øret. Samtidig har den et sterkt vitnesbyrd fra en som ønsker av hele sitt hjerte å ha Jesus til følgesvein gjennom livet. «Gud lat den samferd vara all til min døyand dag».

Denne «fylgjesveinen», Jesus, blir beskrevet som «sannings stjerna», «Sarons lilja» og «vintre i Guds hage». Når dikteren så går videre og frembringer ønsket om å bli podet inn i dette treet, forsterker det bildet av en mann som mest av alt ønsker å være i Kristus og vokse gjennom Ham. «Du vil og vokster gjeva, alt til min siste slutt, lat meg i deg få leva, i deg få anda ut».

Da min mor lå på dødsleiet for tre år siden, fikk jeg noen gode timer sammen med henne. Salmen «Med Jesus vil eg fara» var noe av det siste hun hørte før hun «anda ut».

Kanskje skulle vi alle slutte oss til denne bønne: «Gud lat den samferd vara, alt til min døyand dag». ●

Ny diakon i Slettebakken

Bergfinn Sørli heter han, kommer fra Solør i Hedmark, er gift og har fire barn i alderen 2-19 år.

TEKST: Frode Hjertnes

Sørli er bosatt i Sædalen og er aktiv i menigheten der. De siste tretten årene har han arbeidet som sykepleier i akutt-mottaket på Haukeland. Før det arbeidet han mye med døende kreftpasienter. Han har også bakgrunn fra landbruk, fra sjømannskirken og fra musikk-livet, så vi snakker åpenbart om et visst spenn i interessefeltet. I tillegg har han vært bussjåfør og kjører gjerne vogntog og motorsykkel når anledningen byr seg. Fra 1. september er han ansatt som diakon i Slettebakken.

- Hva gjør en diakon?

- Diakoni beskrives ofte som kirkens omsorgstjeneste og handler mye om fellesskapsbyggende arbeid. I Slettebakken utføres det allerede mye godt og tjenlig diakonalt arbeid, men det kalles gjerne noe annet.

- Hvem er det du skal jobbe mot, eller rettere, for?

- Stillingen er nyopprettet, og det er etablert en referansegruppe bestående av medarbeidere med alng tilhørighet i menigheten 67,363 mm. Kommunen har bevilget midler til diakonstillingen med tanke på at arbeidet skal være forebyggende og bidra til bedre levekår i bydelen. Det er forventet at jeg skal ha spesielt fokus på barn, ungdom og familier som sliter, uavhengig av etnisitet og trostil-hørighet. Det er nok også ulike forventninger i menigheten til hva jeg skal bruke tiden min på. Jeg har noen forventninger og tanker om dette selv også, men de må drøftes med mine nærmeste medarbeidere. Det skal bli spennende å bli kjent med andre aktører i feltet – både offentlige og private. Det er viktig at vi drar sammen og ikke lager vanskeligheter for hverandres arbeid og innsats.

- Hva er drivkraften i arbeidet?

- Møtet med den enkelte er viktig for meg. Som diakon ønsker jeg både å se

og bli sett – enten det er på Sletten senter, på Slettebakkens menighets eldresenter, i gangveien rundt Tveitevannet, i traktene rundt Nedre Nattland eller annetsteds. De aller fleste menn-esker har tidvis behov for å dele sin livs-anskuelse med andre. Det er grunnlegg-ende for meg å kjenne at min tjeneste som diakon er tuftet på en tro på at Gud har uendelig kjærlighet til enkeltmenn-eskene jeg møter, ung eller gammel, uansett hvilken livshistorie de måtte ha. Guds nåde kjenner ingen grenser! ●

Det var høvelige sluttord. Vi ønsker Bergfinn hell og lykke i hans nye virke!

«Sauetråkk» i Slettebakken

Det er for lengst blitt en tradisjon med tema-kvelder i Slettebakken.

TEKST: Birger Huun

Gjennom tre kvelder om høsten og like mange om våren, har vi tatt opp ulike tema fra Bibelen. Temakveldene er åpne for alle og er ment som et forum der vi sammen kan gå litt i dybden. Barn og unge har fått sin trosopplæringsreform, men også vi voksne trenger påfyll og nye innspill.

Innlederne har gjerne vært invitert for anledningen, men heller ikke egne krefter har takket nei til å dele sine er-

faringer, kunnskap og refleksjoner. Etter innledningen er det så åpent for samtale mellom de fremmøtte.

Denne høsten har vi gleden av igjen å ønske Jan Rantrud, høyskolelektor ved NLA Høyskolen, velkommen tilbake som innleder. Han kom selv med forslaget til høstens tema - «Sauetråkk gjennom Bibelen». Det hørtes både lunt og koselig ut, men kanskje også litt ubestemt? Da vi spurte ham om hvordan vi kunne presentere et program med dette litt - bokstavelig talt - ulne temaet svarte han dette: «*Sauetråkket gjennom Bibelen begynner i Bibelens første bok og slutter ikke før i den siste. Vi kalles selv for sauer, og flere ganger får vi sett verden gjennom sauens øyne. Jesus er både sau og lam og gjeter og det er nettopp som Guds Lam vi møter ham i*

nattverden. Lammet er også den første vi skal møte i evigheten. I mellomtiden skal vi la bibelteksten lære oss om å være en del av en menighet, som jo er Guds saueflokk».

Noe mer opplyst, men samtidig med en forventning om å bli ytterligere ledet langs kronglete stier til grønne enger, inviteres alle som vil til høstens tre tema-kvelder.

Møtetidspunktene er 13. september, 11. oktober og 15. november. Tema-kveldene holdes i menighetsalen Slettebakken kirke kl. 19.30. Det blir enkel bevertning med samtale og refleksjon over kveldens tema. Møtet avsluttes senest 21:30. Se flere detaljer om programmet på side 20. ●

Velkommen!

Livets gang

Døpte

Didrik Lysøy-Kjellelvold
Sivert Hodneland
Edvard Spurkeland Olaussen
Juni Viktoria Tredal
Luis og Solomon Htoo
Tuva Kleppe Thowson
Khan og Luci Wah
Elida Rygg Gautesen
Elias Svarstad Nesset
Olaf Husø Reime
William Johannessen-Mauquet
Andreas Sigveland Lutro
Felix Dahl Marthinussen
Lydia Marie Mongstad
Alexander Olai Nordvik
Benjamin Nyløkken
Magnus Lien Skeiseid
Sofie Bøtun Kvamme
Celine Vindenes

Begravelser

Berit Margrethe Nøstdal
Harald Olav Lavik
Aslaug Elida Store kapell,
Clive Edward Bamford
Kenneth Neteland
Anders Hopland
Hege Overøie Hilton
Mimmi Sørbø Johannessen
Evelyn Margrethe Solaas
Reidar Johan Eidsvåg
Stein Solbjørg Aadland
Nora Constanse Sætersdal
Marit Murstad
Hildegunn Agathe Bjørk
Mats Hauge Engelsen
Nils Petter Grønstøl
Kjell Morten Hjartøy
Marie Tønning

MENIGHETENS DAG 5. NOVEMBER

Dagen da vi samles til gode opplevelser, masse aktivitet, deilig mat – og skaffer penger til menighetsarbeidet!

Program:

Del 1:

11:30 MINIKONSERT I KIRKEN:
Sang ved alt fra babyer til pensjonister

12:00-14.30 AKTIVITETER:

For barn:

Formingsaktiviteter, ansiktsmaling, fiskedam.

For alle:

Loddsalg, åresalg, «tipp og vinn», kafè.

Ca. 13:30 MIDDAGSSERVERING:

Legg lørdagsmiddagen til kirken!

Del 2:

15:00-ca. 17:30 BASAR:

Stor hovedutlodning, åresalg, bonglotteri.

«Til ettertanke», underholdning, kaffe og kaker.

VELKOMMEN!

Vi trenger masse gevinster og praktisk hjelp! Ta kontakt med menighetskontoret hvis du kan bidra. Tusen takk!

Menighetskalender

Gudstjenester, Slettebakken kirke

18. september, 18. s. i treenighetst.
11.00: Familiegudstjeneste. Johnsen og Trættemberg. Dåp. Menighetens 2-åringer er spesielt invitert.

Tirsdag 20 september (merk dag)
19.00: Vigslingsgudstjeneste. Vår nye diakon, Bergfinn Sørli, vigles til tjeneste av biskop Nordhaug. Menighetens prester, prost og motettkoret deltar. Kirkekafe.

25. september, 19. s. i treenighetst.
11.00: Høymesse. Johnsen. Søndagsskole.

2. oktober, 20. s. i treenighetstid.
11.00: Høymesse. Eide. Dåp. Søndagsskole.

9. oktober, 21. s. i treenighetstiden
11.00: Høymesse. Johnsen.

16. oktober, 22. s. i treenighetst.
11.00: Høymesse ved Johnsen. Samtaletreff etter gudstjenesten.

23. oktober, 23. s. i treenighetst.
11.00: Høsttakkefest ved Johnsen og Trættemberg. Dåp. Menighetens 4-åringer er spesielt invitert. Aspirant- og barnekor deltar.

30. oktober, Bots og bønnedag
11.00: Bots- og bønnedagsgudstjeneste. Eide. Nattverd. Søndagsskole.

6. november, Allehelgensdag
11.00: Allehelgensmesse. Eide. Slettebakken Motettkor under ledelse av kantor Kåre Rivenes. Søndagsskole.

13. november, 24. s. i treenighetst.
11.00: AUFA: Gudstjeneste av de unge for alle, ved Lars Petter Eide og menighetens unge. Søndagsskole.

20. november, Kristi Kongefest
11.00: Høymesse ved vikar. Dåp. Søndagsskole. Menighetens 5-åringer er spesielt invitert. «Super-Lørdag» deltar.

27. november, 1. søndag i advent
11.00: Barnas adventsgudstjeneste ved Lars Petter Eide og Kristin Trættemberg. Barn fra barnehagen og barnekorene deltar sammen med «Lys Våken» - barna. Dåp.

Gudstjenester, Sædalen skole

- 25. september kl 11.00.
- 9. oktober kl 11.00.
- 23. oktober kl 11.00.
- 6. november kl 11.00.

Amigos: ny klubb for deg som går i 4.-6. klasse!

I høst sparker vi i gang en helt ny klubb, og vi håper at akkurat DU vil komme!

Amigos betyr venner, og det er akkurat det denne klubben skal være; et sted der man treffer venner, får nye venner og har det gøy sammen med venner. Hver gang blir det ulike aktiviteter; morsomme leker, god mat og dagens historie.

Vi starter med tre samlinger nå i høst: Fredagene 23. september, 21. oktober og 25. november. Alle dager fra kl. 17.30-19.00 i Slettebakken kirke.

Kom da vel!

Se hva som skjer

Pust i bakken

Hver fredag er det ungdomskafé «Pust i bakken» i ungdomslokalet i kirken. Kafé, spill, film, trygge voksne, biljard og bordtennis.
• Kl. 19 - 21 for 6.- og 7.-klasse
• Kl. 19 - 23 for 8. klasse og oppover.

Pensjonisttreff

- Onsdag 5. oktober kl. 11.30. Dagens gjest er Kåre Haaland.
- Onsdag 2. november kl. 11.30. Kristine Klubben, Halldis Madsen og Eirik Sukke synger og spiller for oss og med oss.

Kamerunringen

Møter i dåpssakristiet i kirken 12. oktober og 9. november. Begge dager kl. 19:00.

Åpen kirke

Torsdager (unntatt første torsdag i måneden) er det åpen kirke kl. 11 - 13 med kaffe, vafler og hyggelig prat. Enkel middagsbønn i kirkerommet kl. 12.

Andakter på sykehjem

Slettebakken menighets eldresenter, aldershjemmet:
Dagligstuen på Eldresenteret, hver torsdag kl. 17.

Kolstihagen sykehjem

Fredagene 7. okt. og 11. nov. kl. 12.

Slettebarken sykehjem

Tirsdagene 4. okt. og 8. nov. kl. 11:30.

Temakvelder

Høstens tema er for temakveldene i Slettebakken kirke er «Sauetråkk gjennom bibelen». «Sauetråkket» begynner i Bibelens første bok og slutter ikke før i den siste. Jesus er både sau, lam og gjeter. Som Guds Lam møter vi ham i nattverden og han er den første vi skal møte i evigheten. Enkel bevertning med samtale og refleksjon over temaet. Vi er glade for at Jan Ranrud, høyskolelektor ved NLA Høgskolen i Bergen over tre kvelder vil gå sammen med oss på disse tråkkene.

Kveldene avsluttes senest kl 21.30. Velkommen!

- 13. september kl. 19.30: Sauetråkk gjennom bibelen - del 1
- 11. oktober kl. 19.30: Sauetråkk gjennom bibelen - del 2
- 15. november kl. 19.30: Sauetråkk gjennom bibelen - del 3